

בבית המשפט המחודי

בתל-אביב

בעניין:

1. שרון שפורה

על ידי ב"ב עו"ד יהונתן קלינגר,

טלפון: 077-4701695, פקס: 052-3436436

המערערת

נגד:

1. לשכת עורכי הדין בישראל

2. אפי נוה

על ידי ב"ב קסוטו ושות', עו"ד,

טל: 03-7527555, פקס: 03-7525222

הנתבעת

בתביעה ערעור

תא 17-01-01-1274 לשכת עורכי דין ואח' ג' שפורה.

פסק הדין הדוחה את התביעה מיום 11.09.2019, החלטה על הוצאות מיום 22.09.2019 צורפו וסומנו
בנספח 1.

סכום התביעה שנדחתה: 969,738 ש"ח.

המועד האחרון להגשת הערעור: 04.11.2019.

ההריב לפיה סעיף 37(א)(2) לחוק בתי המשפט: חלטה.

בית המשפט הנכבד יתבקש להגדיל את סכום הוצאות שנפק על ידי בית המשפט קמא, וזאת עד לגובה של 969,738 ש"ח, וזאת בהתחשב בנימוקי הערעור. לשיטת המערערת, בית המשפט קמא שגה באשר לא הטיל הוצאות ריאליות בהתאם להלbat אם תרצה שנקבעה על ידי בית המשפט העליון והшиб לננתבעת-המערערת סך השווה לשבר טרחת עורך דינה בלבד, וזאת לאחר שדחה התביעה.

תחילתה של התביעה בינואר 2017, עת הגיעו המשיבים תביעת השתקה בוגד המערערת והחלו במסבכת הערדה ומעקב מתمد אחריה. המשיבים, לשכת עורכי דין וכי שumped בראשה באותה העת, תבעו את המערערת על שתי תובות שפרסמה הננתבעת שהציגו אי-סדרים (בלשון המעטה) בעילותם לשכת עורכי דין והעומד בראשה בנושאי אתיקה, בוררות, התקשרות עם חברות בייטוח ובנקים ומינוי ועדות.

בשם מקום בכתב התביעה לא טענו המשיבים לטעויות עובדיות, אלא בנו טענת איש קש כדי להקים לשון הרע יש מאין.

לאחר ישיבת גישור שבשהה, בחרו המשיבים לתקן את כתב התביעה והמערערת הגישה בכתב הגנה מתוקן בו אמדה את עבודתה בתיק עד לרגע תיקון. לאחר תיקון זה, פסל בית המשפט كما עצמו פסילה עצמית. המערערת ערערה לבית המשפט העליון וזה השיב את התקיק למוחטב קמא.

ביני לבין, המשיבים פעלו באופן שיש בו כדי להטריד את הנ抬起头, עקבו אחריה בצורה מתמדת ברשות חברותיות, עדכנו את בית המשפט על מעשיה ביום יום, ודאגו להכפישה ולהכפיש את בא-באה לאורך כתבי הטענות שהוגשו לבית המשפט: המשיבים המשיכו להשתמש בכינוי "תועמלנית" ו"בלוגרית" כדי להקטינה בפני בית המשפט, וזאת לאחר שבית המשפט קמא הדירם כי שימוש בענה לא מוסמכת זו יוביל לפסקת הוצאות.

בחודש אוקטובר 2018 נחשפה פרשת ביקורת הגבולות שבינה הוגש בכתב אישום כנגד המשיב 2. לאחר חסיפה זו, קיבלת התובענה מפנה. בחודש ינואר 2019 נחשפה פרשת מין תמורה מינויים, ובchodש מרץ 2019 הגישה המערערת את תצהיריה יחד עם בקשה לזמן עדים רבים.

בישיבת קדם המשפט בחודש יוני 2019 המליץ בית המשפט كما למשיבים לחזור בהם חלק משמעותי מתייעתם כדי לא להדרש לדון בעניינים החופפים את פרשת מין תמורה מינויים, וכן ביקש את עמדת היועץ המשפטי לממשלה על המשך התביעה.

בחודש יולי 2019, לאחר חילופי גברי בראשות המשיבה 1, החליטו המשיבות להפסיק את התובענה והודיעו על כך לבית המשפט קמא, לא מבלי שהכפישו לאורך כתב טענות שלם את המערערת ובא באה.

ביום 11.09.2019 דחה בית המשפט كما את תביעת המשיבים, וזאת לאחר שאלו ביקשו למחקה ביום 17.07.2019. הנ抬起头 התנגדה לבקשת המחיקה ועמדה על דחינת התביעה וכן פסקת הוצאות. גם בבקשת המחיקה מטעם המשיבים התנהלו بصورة שאינה מכובדת, טענו כי ה"מ מיצג פרו-בונו למרות שידעו כי שבר טרחתו משלם על ידי מקום העבודה של המערערת, המשיבו להכפיש את המערערת

וטענו כי מחלוקת התביעה אינה נובעת מאי אמונה בצדתם. בית המשפט דחה את התביעה וחיבר בפועל אך ורק את החזר שבר הטרחה של הנتابעת-המעוררת, אך לא פסק הוצאות משפט ראויות בגין הגשת תביעת השתקה, ועל כך ערעור זה.

1 **nymoki העורור:** נימוקי העורור הם ברורים. בית המשפט קמא שגה באשר לא פסק את סכום הוצאות הרואו למעוררת-הנתבעת לאור דחיתת התביעה. שגיאות אלו באות לידי ביטוי בסעיפים הבאים:

1.1 שגה בית המשפט קמא באשר אימץ את עניין מוחצבות בגרת (עו 55/2617 **מחצבות בגרת נ' הוועדה המקומית לתכנון ובניה נצרת עילית**) ולא את עניין אם תרצו (עו 14/2266 **רועי יlin נ' אם תרצו**, 15.07.2015) בפתח לחישוב הוצאות.

1.2 שגה בית המשפט קמא באשר פסק בסעיפים 42-40 כי התנהלות המשיבים הייתה סבירה בנסיבות העניין, וזאת בהתחשב, בין היתר, בהחליטו עצמו מיום 27.04.2017 בה קבע כי על המשיבים-התובעים להוכיח את הטענות הקשות שהטיחו בנגד המעוררת.

1.3 שגה בית המשפט קמא באשר פסק בסעיפים 36-34 כי הבסיס לחישוב שבר הטרחה הרואו הוא על פי תעריף המינימום של לשכת עורכי הדין ולא על פי מבחנים ערביים שנערכו לשקל את המחיר האמומי של תביעות השתקה.

2 **בית המשפט הנכבד יתבקש להבדיל בין הוצאות ריאליות לבין הוצאות ראויות;** באשר הפסיקה מבקשת החזר הוצאות ראווי ולא ריאלי, היה על בית המשפט לפעול בצורה ראויה ולהזכיר את המשיבות בהוצאות גבוהות יותר על מנת להביע את מורת רוחו של בית המשפט והציבור מתביעות וכן להבהיר לתובע סרק עתידיים כי זו עקרה מערכת המשפט בנושא זה.

3 **היות התביעה תביעה השתקה.** המעוררת האריכה בתשובתה לבקשת המביקה על היותה של התביעה תביעה השתקה (סעיף 2), על הגשתה ללא בסיס עובדתי (סעיף 1) ועל המחיר שתביעה זו גבוהה (סעיפים 14-12) התביעה נושא העורור הייתה התביעה השתקה. מטרתה היה מובהקת: להרטיע סיור עיתונאי ביקורת על המשיבה 1. לא סתם נבחר **הסכם האסטרונומי** (969,738 ש"ח), לא סתם הוגשה התביעה גם על ידי המשיבה 1. **שミニינה את ההליך המשפטי,** כל הקריטריונים של תביעות השתקה התקיימו עד כי האגודה **לזכויות האזרח** הגישה ביום 2017.06.28 בקשה להצטוף בידידת בית המשפט לתיק **כיוון שמדובר בתיק עקרוני של השתקה.** היות התביעה תביעה השתקה הייתה אף הסיבה לבקשת המשיבה 1 לדחיתת התביעה.

הgam שבית המשפט קמא נמנע מחייב עקרונית כי התייעת היא תביעה השתקה, הרי שברור בשמש כי התייעת, של גוף ציבורי, גדול ואיימתי בנגד עיתונאים היא תביעה השתקה. אולם, לא רק זאת עמד בפני בית המשפט קמא, אלא מספר קרייטריוניים חיצוניים.

1.3 כפי שהובחר על ידי האגודה לדוביות האזרוח בבקשתה להצטוף, לתייעת נושא ערעור זה היו המאפיינים המובהקים של תביעת השתקה: **יחסו כוחות לא פרופורציונאליים בין הצדדים**, **גובה תביעה מופרך ועילות תביעה קלושות**.

3.2 המערעתת אף היא הבירה כי מדובר בתביעת השתקה, הן בכתב ההגנה מטעמה והן בצחירותם. המערעתת הביאה תצהירם של עיתונאים נוספים כדי להוכיח התנהלות שיטיתית של השתקה (תצהיר אמר שואן ותצהיר גור מגידו). המערעתת הגישה תצהיר עדות ראשית בו פרטת את הפגיעה בה עקב התביעה, ואת הנזק שהتبיעה גרמה לעיתונות החופשית.

3.3 וכן נאמר על ידי חברי המועצה הארץית ביום בו הוחלט על ידי המשיבה 1 למשוך את התביעה: "ציוון אמר: אבל זה צריך לרדת מסדר היום, כי הוא התחיל, כל התהילה שם התחיל באופן שמעורר דאגה ביחס לתום הלב של כל התהילה. וכך אני מבונן מציע גם לחברים שלי בגין להציגו בעד הצעעה שלך, להעביר את ההחלטה הזאת לסלק את התביעה הזאת נגד שרון שפורה" ... "nidal עוזודה: אני מקווה שהסתירה התביעה היא עוד בדיקת שקיופות ומכאן ואילך לא יהיה תביעות השתקה" (פרוטוקול המועצה פורסם ביום 05.09.2019).

3.4 הייתה של תביעת תביעה השתקה אמורה להעבירה למסלול בו בית המשפט ינהג לפי הלבת אם תרצו, בה נפסק כי "בית משפט זה מביע עמדתו כי ראוי לתייעת בגין דא שלא הייתה מוגשת מלบทילה, וראוי, בהנחה נורמלטיבית לעתיד, כי בתי המשפט יתנו דעתם לנושא ההצעות בתביעות בגין דא". בולם, ההצעות ראוות. לעניין ההצעות אלו ויישום עניינו אם-תרצו, ראו גם תא"מ 15649-05-18 **אייל ואח' ב' מרלה**, פסק דין מיום 17.12.2018, וכן תא 17-09-5745 **נתניהו ב' בניין**, 07.07.2019. המילים "ראויות" ולא "ריالية" בא החלטת "אם-תרצו" בדיקת ביוון שהמילה "ראוי" צרוכה לגלם את כל הערכיהם הנלוויים לההצעות: הפסקת ההבדה על מערכת המשפט שנובעת מהגשת תביעות סרק ומונעת דיונים שונים.

4 **השיבים ניהלו את תביעת בצורה לא מבובדת**. כאמור, שגה בית המשפט קמא באשר פסק כי התנהלות המשיבים היתה סבירה לנسبות העניין. המשיבים הגיעו לבית המשפט הודעות שיש בהן כדי להכפיל את המערעתת ובא בחחה פעמי אחר פעם, במפורט בתשובה המערעתת בבקשת

המחיקה מטעם המשיבים, והתנהלו بصورة חריגה וקיצונית שמצדיקה הטלת הוצאות ראיות על התנהלות זו. המשיבים טענו בפני בית המשפט טענות שאין נוכנות מטעם מטרה לפגוע במעוררת: כאשר טענו כי זו פוטרה מעיתון "זה-מרקך", כאשר טענו כי זו שלחה ועידה מאחרוי פעולות מהאה שבוצעו כנגד המשיבים, וטענו שלחה פעילים לתלית שלשים בבית המשיב, וכן טענו שלחה פעילים להפריע למשרד עורכי הדין של המשיבים כדי למנוע הגשת מסמכים במועד, טענו שלחה חומרים לעיתון גלובס. כל אלו ייחדו הם עילה להגדלת הוצאות.

5 בית המשפט קמא קבוע כי אם לא יוכח שהמעוררת תועמלנית הדבר יחווב בהוצאות. בית המשפט קמא עצמו ידע שמטרת ההוצאות הראיות היא להשיב את בבודו של הצד המוכפש על ידי בית המשפט.

1.5 בד בבד עם כתב ההגנה, המעוררת הגישה בקשה לסלוק על הסף, בין היתר בטענה כי כתב התביעה מכיל נימוקים מבישים. בהחלטתו מיום 23.04.2017 פסק בית המשפט קמא (סעיף 42 להחלטה) כי "בשלב מוקדם זה של ההליך אין לבית המשפט את הכלים לפסוק האם מדויב בהכפש או שמא מדובר בטענותאמת, והדבר יבורר בהליך המשפטי ... היה ואכן יתברר בסיוםו של הליך כי ביטויים אלו כנגד המבוקשת נכתבו ללא בסיס ראייתי – ואני מביע כל דעה בעניין – יכולות להיות לכך השלכות משפטיות בגין פסיקת הוצאות".

2. ואולם, למורת דחית התביעה (קרי: דחית טענות אלו שמכביפות) הרי היה על בית המשפט קמא לחיבב בהוצאות. בית המשפט קמא אף הביע דעתו במקום נוספת על התנהלות זו, כאשר פסק בסעיף 49 לאומה החלטה לגבי הדר במשיבים המתבעו ופסק כי "モטב היה כי ביטויים אלו לא היו [...] נרשמים בנסיבות", כלומר כי המשיבים התבעו בצורה שיש בה כדי להטעות את בית המשפט.

6 הלבת אם-תרצzo ואור סייטי. בתיק המשפט פסקו כי יש להשתמש בהוצאות משפט לא רק כדי להшиб המצד לקדומו אלא גם כדי לפעול בצורה ענשית כנגד מי שפועל בצורה לא בונה באמצעות בית המשפט והגיש תביעה השתקה. לא רק בעניין אם-תרצzo, אלא גם בעניין אור סייטי. סע 11-02-0505 אור סייטי נדלן נ' טבקמן, 15.11.2015 פסק בית המשפט הוצאות משפט בסך של 250,000 ש"ח בגין הגשת תביעה לשון הרע לא מבוססת. בית המשפט פסק כי "הוכח כי התביעה הוגשה אך ורק על מנת להרטיע את הנتابעים, אשר הגיעו התביעה בסופית בגין זכויותיהם בעובדים, ימים מספר קודם לכן. התביעה הוגשה על סכום של 2,550,000 ₪, וזאת ללא צידוק ובاهיעדר כל בסיס ראייתי מינימאלי. הדבר מצביע על כך שההתביעות החליטו לעשות שימוש

בהתיכונים המשפטיים בכלל ניגוח טקטי בתובעים. בית דין זה סבור, כי יש להוקיע את התופעה ולשרש אותה ממחוזותינו ואין דרך יעילה לעשות כן זולת פסיקת הוצאות ראיות". גם בעניין "אם תרצו" וגם בעניין אוור סייטי יש שימוש במילויים "ראיות" ולא "ריאליות". אך, עם כל הכבוד, היה על בית המשפט כמו גם לנוהג במקרה זה. המערערת מאמינה כי בין פסיקת הוצאות "ראיות" לבין פסיקת הוצאות "ריאליות" באים לידי ביטוי בערכבים סביר דחיתת התביעה: הנזק של תביעות ההשתקה לנتابע, העומס לערבתה בהוספת תביעות לא ראיות, המחר על חופש הביטוי. כל אלו באו לידי ביטוי בסיבומי המערערת.

7 כאמור, המערערת הביאה בפני בית המשפט كما מקרים רבים בהם המשיבים התנהלו בצורה שאינה ראייה ואיינה מבבדת. כל אחד מקרים אלו היה מזכה בהטלה של הוצאות נוספות, שמטרתן לאZN בין פעריו הכוחות בין הצדדים. מקרים אלו כוללים העלאת טענות שאין נוכנות בקשר להוותה של המערערת תועמלנות, הודעות שונות לבית המשפט על מעשה של המערערת מחוץ להליך השיפוטי, מעקב ובילוש אחר המערערת, ואף שימוש בשפה לא מבבדת לumarurah בכתבי בי-דין שחורג מהסביר.

8 לסיום, ולמען זהירות בלבד, ככל שיטענו המשיבים כי היה על המערערת להגיש בקשה רשות ערעור, הרי שמדובר על ערעור בזכות, שכן ערעור זה הוא על פסק הדין וחלוקת הוצאות שבו, שניתן ונבלע בעניין הוצאות. עניין זה ראה רעא 12/6822 משלקי נ' איזנברג, 29.11.2012 בו נפסק כי "החלטה נפרדת המטילה הוצאות על בעל דין בשל הליך, "גבלות" בהחלטה שקדמה לה, שהכuriaה בזכויות הצדדים להליך אף לא בכלל פסיקת הוצאות. השגה על ההחלטה הוצאות אלה, שיתעשה בדרך מסוימת על ההחלטה הראשית ובמסגרת אותה השגה: ככל שיש זכות ערעור על ההחלטה הראשית, כך גם תהיה זכות ערעור על ההחלטה המטילה הוצאות; ככל שההשגה על ההחלטה הראשית שוענה רשות, כך גם ההחלטה המטילה הוצאות (רע"א 10/8857 ש.י. מובייל מרחבים בע"מ נ' משואות יצחק (לא פורסם, 31.7.2011)". משערעור על פסק הדין הוא ערעור בזכות, הרי שגם ערעור זה הוא בזכות.

9 אשר על כן, יתבקש בית המשפט كما לקבל הערעור ולהזכיר המשיבים בהוצאות מוגדלות בגובה שישום בית המשפט בהוצאות ראיות בגין הגשת תביעת השתקה.

היום, 30 אוקטובר 2019.

יוהונתן קלינגר, עו"ד

ב"ב הנتابעת

נספח 1: פסק הדין וההחלטה.

**בית משפט השלום
ברצליה**

ת.א. 71274-01-17
בבנייה כב' השופט גלעד הס

בעניין: 1. לשכת עורכי הדין בישראל

2. עו"ד אפי נוה

על ידי ב"כ משרד כסותו ושות'

מרח' לינקולן 20 (בית רוביינשטיין – קומה 27) תל אביב

טל': 03-7525222 ; פקס: 03-7527555

התובעים;

- נגד -

הגב' שרון שפורר

על ידי עו"ד יהונתן קלינגר

מרח' ביליו 6, תל אביב

טל': 052-3436436 ; פקס: 077-4701695

הנתבעת;

11/09/2019

תיק 71274-01-17
شو' גלעד הס

פסק דין

**עמדת התובעים בהמשך להחלטת
הזואות צפודה לנטובות הנובעת מ-**

הודעה ולביקשת התובעים

לאור עמדת התובעים, התביעה נדחתה.
בהתאם להחלטת בית המשפט הנכבד מיום 28.8.19 מתכוונים התובעים להגיש את עמדתם באשר לדחיתת
הדיון הקבוע מבוטל. הזובע במקומם מCHKת התביעה וכן את הטענה מטעם לחשיבות התביעה.
ההחלטה לעניין ההוצאות תינתן בנפרד.
כבר בפתח הטענה יבהירו התובעים, כי הגם שבפן המשפט יש מקום להורות על MCHKת התביעה, אין
להם הטענות כי התביעה תיזחת חלף מCHKת התביעה.
אשר לתשובת הנובעת, בית המשפט הנכבד מתקבש לדחות את תשובה הנובעת שאין היא אלא דוגמא
חיה בדרך הילכה של הנובעת. אין בכוונת התובעים להיגדר לשיח שمبرקשת הנובעת לגרור את הצדדים,
ולמען לא ימצא הנייר חסר הם יבקשו להטיעם בקצרה מדו"ע יש לדוחות את טיעוניה בשתי ידים.

אלו עיקרי הטענה:

.1. מספרים על משה סנה (ז"ל), חבר הכנסת בשנותיה הראשונות של המדינה, ראש המפקדה הארץ-ישראלית של
"ההגנה", אשר היה ידוע כנואמן נלהב וכירזמתי. לאחר אחד מנאומייו המרשימים הגיע לידי של
עיתונאי צעיר עותק מדפי הנאים. בשולי אחת מפסקאות הנאום הבхи העיתונאי בהערה בכתב יד,
בעט אדום, "טען חלש - צריך להגבר את הקול".

.2. נדמה כי יש בכך לתאר נאמנה את תשובה המתלהמת של הנובעת לביקשת התובעים לחשיבות
הتبיעה, האוחזת לא פחות מ-25 עמודים. עצמותה של הנובעת נשמעים למרחוק מעלי דפי הטענה,
לא משום שיש איזשהו צדק בדבריה, אלא בדיקוק מהטעם ההופיע..

.3. כפי שהבהירו התובעים בבקשתם מיום 17.7.19, ההחלטה למחוק את התביעה יסודה בשיקולים
ציבוריים גרידא. אין ולא היה כל שיקול משפטי שהצדיק את חשיבות התביעה, בוודאי שלא בשלב
שבו נמצאה הנובעת. גם "סיכוי" התביעה לא היו שיקול בהחלטת המחקה, שכן ברי כי אם וככל
שהיו מבקשים התובעים להביא שיקול זה במקלול השיקולים, היה שיקול זה, מן הסתם, מצביע על
המשך ההליכים כנגד הנובעת.

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א-17-01-71274 לשכת עורכי הדין בישראל ואחר' נ' שפורה

לפני כבוד השופט גלעד הס

התובעים 1. לשכת עורכי דין בישראל

2. עי"ד אפי נוה

נגד

שרון שפורה

הנתבעת

החלטה

לפני בקשה של הנתבעת לחייב את התובעים בהוצאות ההליך.

רקע

- .1. ביום 31.1.2017 התובעים הגיעו תביעה נגד הנתבעת על סכום 969,738 ₪ במסגרתה טענו, בין היתר, כי הנתבעת בסדרת כתבות באתר האינטרנט "המקום הכח חם בגיהנום" וכן בפייסבוק, הוציאה את דיבתם רעה.
- .2. הנתבעת הגישה כתוב הגנה מפורט והتובעים הגיעו כתוב תשובה.
- .3. ביום 17.7.2017 התקיים קדם המשפט הראשון בתיק, אשר בעקבותיו הופנו הצדדים להליך של גישור, הליך שלא הסתיים בהסדר גישור.
- .4. ביום 28.6.2018, החליט בית המשפט להיעזר בבקשת התובעים לתקן כתוב תביעה, כך שלכתב התביעה המתוכנן נוסף עילום תביעה נוספת ללא שינוי הסכם הנתבע.
- .5. ביום 16.10.18 התקיים קדם משפט שני בתיק אשר בסופו קבע בית המשפט כי ראיות הצדדים יונשו בדרך של תצהיר עדות ראשית בכתב.
- .6. ביום 19.11.2018 התובעים הגיעו תצהיר עדות ראשית מטעם.
- .7. ביום 17.3.2019 הגישה הנתבעת את תצהيري העדות הראשית מטעמה, כאשר הוגשו 11 תצהירי עדות ראשית שונים. כמו כן בקשה הנתבעת לזמן עדים רבים, כאשר לגבי כל עד פירטה הנתבעת את הנימוק לזמןו.

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א-17-01-71274 לשכת עורכי הדין בישראל ואח' נ' שפורה

- .6. ביום 25.6.2019 התקיים קדם המשפט השלישי בתיק. במסגרת קדם המשפט דין בית המשפט במספר בקשה שהיו תלויות ועומדות באותה עת, בין היתר, בבקשת הנتابעת לזמן העדים ובבקשת התובעים למחיקת חלקיים מהתחזיריהם.
- .7. אצין כי במקביל להליכים המתוירים לעיל, התנהלו בין הצדדים גם הליכי ביןיני בענייני גילוי מסמכים, שלאונס וכן בנושאים טכניים.
- .8. ביום 17.7.2019 הוגשה בקשה מטעם התובעים למחיקת התביעה ללא צו להוצאות. ביום 22.8.2019 הוגשה תשובת הנتابעת בקשה, במסגרתה בקשה זו כי התביעה תידחה ולא תמחק וכן כי התובעים יחויבו בתשלום הוצאות נכבות.
- .9. ביום 28.8.19 הצעיר בית המשפט לתובעים להסביר לכך כי התביעה **תידחה** ולא **תמחק**, וכן הבהיר בית המשפט כי ככל שישלמו התובעים לדחיה, יבוא הדבר בחשבון בעניין פסיקת הוצאות המשפט.
- .10. ביום 11.9.19 הגיעו התובעים תגובה, במסגרת הסכימו התובעים לכך שה התביעה שהוגשה מטעם **תידחה** וכן הגיעו טיעון סדור לעניין ההוצאות. مكان החלטה זו.

טענות הצדדים

- .11. הנتابעת טענה בטעונה לעניין ההוצאות, כי התביעה הוגשה ללא בסיס וכי המועצה הארץית של התובעת 1 הסכימה כי הפרטומים בגין נtabעה היו בגדר ביקורת רואה. עוד טענה הנتابעת כי המחיר האישי שלימה מצדיק פסיקת הוצאות גבוהו גם סנקציה כנגד התובעים בכלל והتابع 2 בפרט.
- .12. הנتابעת הוסיפה כי התובעים ניהלו את תביעתם בצורה שאינה מכבדת תוך הCAPE של הנتابעת, וזאת הן במהלך ההליך והן בניסוח כתבי הטענות מטעם. הנتابעת מפרטת דוגמאות רבות הן מההליך עצמו והן מדדיות שונות מוחוץ להליך בהן, לטענתה, התובעים פגעו בה, בבא כוחה ולטענתה בחופש העיתונות בישראל בכלל.
- .13. לעניין ההוצאות טענה הנتابעת, כי שכר הטרחה לבא כוחה יסתכם בסך של 66,861 ש"ח (כולל מע"מ) וכי ההוצאות בגין עבודתה של הנتابעת עצמה מעורכת בשלוש פעמים סכום זה. עם זאת, אצין כי לא צורפו חשבוניות או קבלות בדבר תשלום שכר טרחה כאמור.

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א-17-01-71274 לשכת עורכי הדין בישראל ואח' נ' שפורה

- .14. בנוסף הנتابעת טעונה, כי יש לחייב את התובעים בתשלום הוצאות בגין התביעה שהוגשה נגדה (כאמור, 969,738 נס) וזאת על סמך האמור בפרק יט' פסקוק יט' בספר דברים : "עשיתם לו כאשר זם לעשות לאחיו וברת הרע בקרבך".
- .15. עוד מפנה הנتابעת לחקיקה של מדינת קליפורניה, ארה"ב ולדוקטרינה ה- ANTI-SLAPP הקיימת שם, דוקטרינה במסגרת פוסקים הוצאות ניכרות במקורה של תביעת השתקה. כמו כן, הפנה הנتابעת למספר פסקי דין מהמשפט הישראלי, פסקי דין בהם בתי המשפט פסקו הוצאות ניכרות במקרים דומים לטענתה.
- .16. הנتابעת מבקשת עוד כי יוטלו הוצאות באופן אישי ונפרד על התובע.2.
- .17. התובעים במסגרת טיעונם הבahirו כי בסיסו הסכמתם לדוחית התביעה עומדת שיקול ציבורי של חופש העיתונות ולא סיכון התביעה, אשר לטעם הינם נמנאים.
- עוד טענו התובעים, כי הנتابעת הגישה מספר רב של תצהירים וזימנה עדים ורכים לאור הקושי שלהם להוכיח את הגנת אמרת בפרסום. התובעים אף טענו כי בזימנו חלק מהעדים, יש משום שימוש לרעה בהלि�כי משפט.
- .18. התובעים טענו בנוסף, כי דרישת הנتابעת לפסיקת הוצאות בסך של 969,738 נס נעשתה רק לצרכי תקשורת ומאבק על דעת הקhal.
- .19. התובעים הוסיףו וטענו כי דווקא הנتابעת הינה זו שניהלה את המשפט בצורה לא הולמת ולא עניינית והפכה את ניהול המשפט ל- "חגיגה" (כלשון התובעים). התובעים מזכירים כי מדובר בתביעה שעוסקת בסופם של דברים בשלושה פרטומים בלבד, ולכן, לטעם, המחלוקת לא הצדיקה את היקף העדים והתחזיריהם שהוגשו על ידי הנتابעת.
- .20. לעניין שיעור ההוצאות, מצינים התובעים כי הנتابעת לא צרכה כל אסמכתה בעניין הוצאות שהוציאה, ואף אם הייתה מתקבלת עמדת הנتابעת בדבר היקף שכר טרחת בא כוחה, הרי אין כל ראייה שהיא זאת שילמה את שכר הטרחה.
- .21. מכאן, טוענים התובעים כי משעה שהסכימו לדוחית התביעה ובניסיונות תיק זה, אין לחייבם כלל בחוצאות, או לחלופין יש לחייבם בהוצאות מתונות. התובעים מפנים לשורה של פסקי דין בהם, לטענת התובעים, בנסיבות דומות לתיק זה נפסק סכום הוצאות צנוע.

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א-17-01-71274 לשכת עורכי הדין בישראל ואח' נ' שפורה

דיון והכרעה

המסגרת הנורמטיבית

- .22. פסק הדין המנחה לעניין פסיקת הוצאות הינו פסק הדין בעניין ע"א 2617/00 מחלוקת נרת (שותפות מוגבלת) נ' הוועדה המקומית לתוכנן ולבנייה נורת עילית [פרסם במאגר נבו] (פסק דין של כב' הרשס גאל מרול כתוארו אז) (להלן: "עניין מחלוקת נרת"). אצין כי בהתאם למערכת מאגר נבו, פסק דין זה צוטט במסאות פסקי דין, ברובם ככולם באופן חיובי או לכל הפחות ניטרלי והוא מהווה את ההלכה הפסוקה לעניין פסיקת הוצאות.
- .23. נקודת המוצא אותה קובע בית המשפט בעניין **מחלוקת נרת** הינה כי הצד שזכה במשפט, זכאי לקבל כסוי מלא ורالي של הוצאות שהוצאה לצורך ניהול המשפט, ואצטט:
"מהי אפוא הגישה הרויה בעניין זה? תשובה לשאלת היא זו: עניין שביעירון, וכן נקודת מוצא, יש לפ███ לבעל הדין שזכה בדיון הוצאות ריאליות, כלומר הוצאות שהוצאה בפועל או שהתחייב להוצאה."
- .24. עם זאת, בית המשפט מבHIR כי מדובר בנקודת מוצא בלבד, וכי יש לשקל שיקולים נוספים, ובפרט יש לבדוק האם מדובר בהוצאות סדירות לניהול ההליך בהתחשב בכלל נسبות העניין, ואצטט:
"עם זאת זהה נקודת מוצא בלבד. אין היא נקודת סיום, שכן על היושב בדיון לבחון את שיעור הוצאות הנטען ולבדק אם מדובר בהוצאות סדירות, מידתיות והכרחיות לניהול ההליך בהתחשב בכלל נسبות העניין."
- מכאן, בית המשפט בעניין **מחלוקת נרת** דנה מסכם את הנושא בחרוזת, וקבע:
"הוצאות שיש לפ███ על דרך הכלל הן אפוא הוצאות ריאליות." עם זאת הוצאות אלו צרכות להיות סדירות.
- .25. בית המשפט בעניין **מחלוקת נרת** איינו מסתפק בקביעה העקרונית כי הוצאות אמורות להיות "סבירות בנסיבות העניין", אלא קובע שורה של פרמטרים המנחים את שיקול הדעת השיפוטי לקביעת סדירות הוצאות.
- .26. עד מדגיש בית המשפט בעניין **מחלוקת נרת** כי פסיקת הוצאות אינה מהויה "פרס" לזכה ואיינה מהויה "עונש" למפשיד, אלא מטרתה כסוי ריאלי של הוצאות הצד שזכה וזאת תחת מסנתת הסבירות:

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א-17-01-71274 לשכת עורבי הדין בישראל ואח' נ' שפודר

"הוצאות המשפט אינן פרס או בונוס לצד הזכות אלא החזר הוצאות נדרשות
ווארויות בהליך"

1cn :

"בצד צוין אףוא כי שכיר הטרחה הוא בגין הטרחה שנטרחה ואין בגדר
פיצוי"

- .27. עוד אצין כי בהתאם לפסיקה עת פסיקת הוצאות, ראוי להפריד בין רכיב שכיר טרחת עורך הדין לבין רכיב הוצאות המשפט, על הפרדה בין שכיר טרחת עורך דין להוצאות משפט ר' ע"א 9535/04 סiyut "bialik 10" נ' סiyut "יש עתיד לביאליק" [פורסם בנבו] (16.6.2005).
- .28. לאור האמור לעיל, ועל סמך הפרמטרים המפורטים לעיל, אקבע את שיעור הוצאות הרואי במקרה שלפני.

מן הכלל אל הפרט

הזכות בהליך

- .29. במקרה שלפני, אין מחלוקת כי הנتابעת זכתה בהליך, וזאת כאשר התביעה נגדה נדחתה.
- .30. עוד אצין בפרק זה, כי כאמור אין חולק כי הנتابעת זכתה בהליך, אולם, לצורך פסיקת הוצאות ראוי ונכון להביא בחשבון את העובדה כי זכיית הנتابעת הינה על סמך הסכמת התובעים לדחיית התביעה.

ההוצאות הראיות של הנتابעת בתיק זה

- .31. לאור האמור בפסק הדין **מחצבות בירת** לעיל, השלב הראשון בפסקת הוצאות הינה קביעת **הוצאות הראיות שהוציאה הנتابעת לצורך ניהול המשפט**, הוצאות אשר כאמור לעיל מהוות את הבסיס לפסיקת הוצאות ההליך.
- .32. הנتابעת טענה בטיעונה להוצאות ראיות משנה סוגים : שכיר טרחת עורך דין והוצאות הפרטיות שלא בדמות הזמן הרבה אותו הקדישה עצמה לניהול התביעה וכן הוצאות נלוות לכך.
- .33. לעניין שכיר טרחת עורך דין, טענה כאמור הנتابעת לשכיר טרחה בסכום של 66,861 נט. אלא, שהנתבעת לא צרפה כל חשבונית או קבלה להוכחת סכום זה, ואף לא הוגש מטעמה של הנتابעת תצהיר הותם בכך. עם זאת, אני נוטה לקבל סכום זה כסכום שהוציאה הנتابעת שכיר טרחת עורך דין לצורך ניהול ההליך עד כה, ואנמק :

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א-17-01-71274 לשכת עורכי הדין בישראל ואח' נ' שפורה

.34. כללי לשכת עורכי דין (התעריף המינימלי המומלץ), תש"ס-2000, קובעות לעניין תביעה כספית בסכום שהוגש, כדלקמן:

"3) עליה על 107,418 ש"ח 10% מ-107,418 ש"ח ועוד 4% מיתרת סכום
התביעה"

.35. תחשיב שכר הטרחה המינימלי המומלץ לפי קרייטריון זה, בתוספת החכמודה האמורה בסעיף 3 לכללים אלו, מוביל למתוצאה של שכר טרחה מינימלי של כ- 56,000 ₪.

.36. ככלומר, שכר הטרחה המינימלי המומלץ לתביעה בהיקף שכזה הינו כ – 56,000 ₪, ומכאן שכר טרחה מסוים בסך של כ- 65,000 ₪, בהתחשב בהיקף ובמורכבות התביעה שלפני, הינו סביר והגיוני ויש מקום לקבל את טענת הנتابעת כי אכן חוויבה בסכום זה.

.37. לעניין ההוצאות של הנتابעת, הרי זו טוענת כי עובדתה מושרכת "בשלוש פעמים סכום זה" (סעיף 52 לטיעון הנتابעת). אלא, שמלבד הערכה כללית זו, לא הוצג כל תחשיב של הוצאות ראליות של הנتابעת, לא תחשיב של שעות העבודה, לא תחשיב כלכלי של אובדן שכר או רווח, ולמעשה לא הוצג תחשיב כלשהו, אלא רק אמרה כללית בדבר ההשקעה הרבה של הנتابעת בניהול התיק.

באופן דומה לא הציגו הנتابעת גם קובלות על הוצאות נלוות כגון, צילומים, שליחויות וכו'.

מצד שני, עיון בתיק, בכתביו בית הדין שהוגשו, הליכי הביניים ובפרט התצהירים שהוגשו מטעם הנتابעת, מגלת כי אכן הנتابעת השקיעה ממש רב וזמן ניכר בניהול התקיק. ניכר גם כי הושקעה עבודה רבה של הנتابעת במבחן מעבודת בא כוחה.

.38. לאור האמור לעיל, בהעדר תחשיב מדוקדק של שעות העבודה והשכר הרואוי בגין הצד אחד, ולאור כך שאכן הנتابעת השקיעה ממש רב ובניהול תיק זה מצד שני, אני סבור שיש לקבוע את ההוצאות הללו על דרך האומדן.

מכאן, אני אומד את סכום הוצאות המשפט של הנتابעת **שאין** שכר טרחת עורך דין בסך של 20,000 ₪. אציין כי בסכום זה הbatis ביחסונו גם את ההוצאות "הפייזיות" כגון צילומים, ביריקות, שליחויות וכיוצא"ב.

שיעור ההוצאות או העלה של שיעור ההוצאות

.39. בעת אבחן האם יש בטענות הצדדים משום עילה להגדלת או הקטנת סכום ההוצאות בתיק זה.

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א-17-01-71274 לשכת עורכי הדין בישראל ואח' נ' שפורה

התנהלות הצדדים במהלך המשפט

- .40. הצדדים טענו ארוכות בדבר הכשלים של הצד שכנגד בעת ניהול המשפט ואופן ניהול המשפט.
לא מצאתם ממש בענותם מי הצדדים.
- .41. אין מחלוקת כי מדובר היה בתיק בו הוצאה מחלוקת עמוקה בין הצדדים, כאשר מצד אחד עומד על הכף שם הטוב של התובעים, אשר טענו כלפים דברים קשים, ומצד שני עומד על הכף יושרה המקרה של הנتابעת והסבירו להיות מחויבת בסכום כספי ניכר.
- בහינתן מחלוקת זו, ברור כי הצדדים ינחו את התקיק באופן דזוקני, חריף ונוקשה וזאת על מנת לשמור על זכויותיהם, לרבות כתיבת כתבי דין עם אמירות חריפות. עם זאת, לא מצאתם כי הצדדים חרגו באופן מהותי מכלל המשחק הרגילים לניהול תיק שכזה, ולא מצאתם בהתנהגותם במהלך הדיונים בכך ליהות סיבה מספקת להגדיל או להקטין את סכום ההוצאות הראליות.
- .42. לעניין התנהלות הצדדים מחוץ לכותלי בית המשפט, הרי ספק בעניין האם ראוי לתת משקל להתנהלות הצדדים מחוץ לכותלי בית המשפט בעניין פסיקת ההוצאות. בכל מקרה, כאשר לא הובאו כל ראיות בדבר התנהלות זו, אלא רק אמרות כלליות, לא מצאתם בהתנהלות הצדדים מחוץ לכותלי בית המשפט עילה להפחית, או להעלות, את ההוצאות.

הסכם התובעים כי התביעה תדחה

- .43. אני סבור כי העובה כי התובעים חזרו בהם מהתביעה בשלב מוקדם יחסית, עד טרם הליין ההוכחות, מהויה שיקול בהפחנת סכום ההוצאות, ובאר:
- אין חולק כי התובעים, מיזומתם שלהם, חזרו בהם מהתביעה וזאת לאחר הגשת תצהיריו העדות הראשית ועוד לפני שנשמעו הראיות בתיק וטרם הושגו סיכומים. יתרה מזאת, לא רק שהتובעים ביוזמתם חזרו בהם מהתביעה, אלא, לאור המלצת בית המשפט, אלו הסכימו כי חותמם תדחה, ככלmor החזרה מהתביעה יוצרת מעשה בית דין בין הצדדים ואין מאפשרת עוד לתובעים להגיש תביעה נגד הנتابעת בנושאים נשוא התביעה.
- .44. מכאן, שכן שהتובעים חזרו בהם מהתביעה, ואף הסכימו כי זו תדחה, חסכו התובעים מהנתבעת המשך ניהול הליך יקר וארוך של הוכחות וסיכום, וכן הסירו סיכון, שאף אם אינם גבויים לעמדת הנتابעת הרי שתמיד קיים, כי הנتابעת תפסיד את ההליך. חסכו זה של משאבים ושל סיכון, חסכו שנזור עקב הסכם התובעים לדחית התביעה, ראוי להביא בחשבון לצורך הפחתת סכום ההוצאות.

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א-17-01-1274 לשכת עורכי הדין בישראל ואחר' נ' שפורה

.45. בהקשר זה ראוי להביא בחשבון גם את החיסכון במשאבות הציבורי שנוצר לאור הסכמת התובעים לדחיתת התביעה, וכן את הרצון לעודד תובעים אשר מבקשים לחזור בהם מה התביעה לעשות כן מוקדם ככל הניתן.

"וועשיטם לו כאשר זמס לעשות לאהיו ובערת הרע בקרבד"

.46. טענה נוספת של הנتابעת לעניין הוצאות הינה כי יש לקבוע סכום הוצאות הגובה מההוצאות הראליות שלה, סכום המסתכם במילוא סכום התביעה, וזאת מכוח דוקטרינת ה-ANTI-SLAPP האמריקאית וכן מכוח העיקרון שנקבע בפסקוק יט' בפרק יט' בספר דברים. אני מקבל טענות אלו.

.47. כפי שקבעתי לעיל, ההלכה במשפט הישראלי קבעה באופן מפורש כי פסיקת הוצאות אינה "בונוס" לצד הוצאה ובפרט אינה "עונש" לצד המפסיד, והלכה זו מקובלת עלי.

לכן בהעדר חקיקה מפורשת בדבר ANTI-SLAPP אני>Dוחה את טענת הנتابעת להגדלת סכום הוצאות בגין נימוק זה.

.48. לעניין פסקוק יט' בפרק יט' בספר דברים, הרי במבט רחב ניתן לראות פסקוק זה כחלק מהדוקטרינה התנ"כית המכונה באופן כולל כ- "עין תחת עין". דוקטרינה זו לא קנתה לה מקום במשפט הישראלי, לא במסגרת המשפט האזרחי ולא במסגרת המשפט הפלילי. הנتابעת אף לא הציגה תקדים כלשהו לכך שתוביל שתביעה נדחתה חייב לשלם הוצאות בסכום התביעה שהוגשה נגדו. בכל מקרה לטעמי אין זה נכון לאמצד דוקטרינה זו של "עין תחת עין" חלק מהפרמטרים לפסיקת הוצאות בהליך אזרחי, וזאת לאור שיקולי המדיניות המורכבים בעניין פסיקת הוצאות, לעניין שיקולי המדיניות, ר' הניתוח המעמיק של הסוגיה בעניין **מחזבות כינרת** לעיל.

.49. למען הסר ספק אבהיר כי סכום התביעה הינו אכן אחד הפרמטרים שראוי לשקל עת בוחנים פסיקת הוצאות בתיק מסוים, אולם סכום התביעה אינו מהו את סכום הוצאות שיש לפסקוק לטובת הנتابע במקרה שה התביעה נדחתה.

פסיקת הוצאות בתיקים "דומים"

.50. הצדדים הפנו למספר פסקי דין אשר לטעם תומכים בעמדתם.

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א-17-01-71274 לשכת עורכי הדין בישראל ואח' נ' שפורה

.51 עיוון בפסק הדין הללו, ולמעשה בכלל הפסיקה העוסקת בפסקת שכר טרחת עורך דין והוצאות משפטיות עת תובע מסכימים לדחיתת תביעתו טרם הסתומים ההליך, מגלה כי קשה ללמידה מפסקה זו לעניינו.

למעשה, המכנה המשותף לכל פסקי הדין הדנים בשאלת ההוצאות במקרים שכאלו הינה ההגנחה כי פסקית ההוצאות היא בהתאם לנسبות הספציפיות של התקיק הספציפי. כך, למשל, ניתן למצוא במקרים בהם התביעה בגין לשון הרע נדחתה ללא צו להוצאות כלל, ר', למשל, ת"א (שלום עכו) 4415/01 ב.ס. נ' **מקוםון כל הצפון** [פורסם בנבю] (3.4.2008). לעומת זאת, קיימיםקרים בהם התביעה נדחתה **לבקשת התובע**, תוך חיזוק התובע בהוצאות בסך גבוה, ר', למשל, פסק הדין הידוע בעניין ת"א (מחוזי ת"א) 2382/89 ארייה דרומי נ' **מרדיי גילת** [פורסם בנבю] (3.3.1993), כאשר שם מדובר על הפסקת תביעה ולא על דחיתה.

.52 مكان, לאחר שהבאתי בחשבון את סכום ההוצאות שהוציאה הנتابעת לצורך ניהול ההליך עד כה, הן הוצאות לשכר טרחת עורך דין והוצאות אחרות, לרבות השקעה של הנتابעת בהתאם;

ולאחר שמצאת כי ראוי לבצע הפקחת מסויימת מסכום שכר טרחת עורך דין והוצאות המשפט שהוציאה הנتابעת, לאור העובדה כי התובעים חזרו בהם מתביעתם והסבירו לדחיתת התביעה עוד טרם מועד הוחכות (וזאת באופן היוצר מעשה בית דין נגדים) ובכך גם חסכו הוצאות **נוספת ו נוספת מהנتابעת**;

אני מעמיד את סכום ההוצאות, כדלקמן: שכר טרחת עורך דין בסכום כולל של 55,000 ש"ן (כולל מע"מ) וכן הוצאות משפט בסך של 15,000 ש"ן.

.53 אשר על כן, התובעים ישלמו לנتابעת שכר טרחת עורך דין בסך של 55,000 ש"ן (כולל מע"מ) וכן הוצאות משפט בסך של 15,000 ש"ן וזאת בתוך 30 ימים מהיום.

.54 אבהיר כי חיזוק התובעים הינו ביחד ולהזוד. לא מצאת לי借口 לחייב את התובע 2 בתשלום הסכום או חלקו באופן אישי ובפרט מההתובעת 1. טענות הנتابעת לעניין החיזוק האישי והפרד של התובע 2 בסכום ההוצאות, זאת כנושא מרירה, לא רק שחרוגות מסגרת הדיון שלפניי, אלא מחייבת הנחת תשתיית עובדתית שלא נתענה באופן ברור ומילא לא הוכחה.

ניתנה היום, כ"ב אלול תשע"ט, 22 ספטמבר 2019, בהיעדר הצדדים.

בֵּית מִשְׁפָט הַשְׁלָמָה בֵּהֶרְצָלִיה

ת"א-17-01-71274 לשכת עורכי הדין בישראל ואח' נ' שפורה

גָּלָעֵד הֵס, שׁוֹפֵט